

Η ιστορία των δύο Σπύρων : (από τον Νικόλα Λέμη)

Ήταν χάρις στον Σπύρο Μπούα ο οποίος, στις αρχές του '60, έβαλε στον πατέρα μου την ιδέα ότι θα ήταν καλό να ανοίξει ένα τουριστικό γραφείο στην Κέρκυρα και επί πλέον, με γενναιοδωρία, του συνέστησε το νεαρό Σπύρο Λύχνο που εργαζόταν τότε στο υπέροχο ξενοδοχείο Castello, στην Δασιά.

Αυτό αποτέλεσε την απαρχή μιας πολύ επιτυχημένης συνεργασίας που διήρκεσε πάνω από 40 χρόνια. Ξεκίνησαν από το τίποτε και εξελίχθηκαν, στις δεκαετίες μέχρι και του 1990, χάρις σε πολύ σκληρή εκ μέρους τους δουλειά, σε ένα από τα μεγαλύτερα ταξιδιωτικά πρακτορεία. Μιλάμε για 24 ώρες την ημέρα, 7 μέρες την εβδομάδα. Ο Σπύρος Λέμης κοιμόταν τακτικά στο γραφείο τους, κοντά στο Λιμάνι (βλ. Φωτογραφία).

Ήταν χαρακτηριστική η συμπεριφορά του πατέρα μου με τους ανθρώπους όλων των προελεύσεων, από τους αχθοφόρους στο λιμάνι και το αεροδρόμιο σε προέδρους, βασιλείς, πολιτικούς και βεβαίως στους ξένους. Απόδειξη αυτού οι εκατοντάδες φωτογραφιών με αφιερώσεις που κάλυπταν τους τοίχους του γραφείου του. (βλ. φωτογραφία)

Είχε εξ αρχής την διορατικότητα να αντιλαμβάνεται ότι ένας ταξιδιωτικός πράκτορας οφείλει να προσφέρει όσο περισσότερες υπηρεσίες είναι ανθρωπίνως δυνατό και, στην ανυπαρξία οργανωμένων ταξιδίων στο νησί (με την εξαίρεση του Club Med), άρχισε από το σεμνό τους γραφείο "Coryfo" να εξυπηρετεί ιστιοφόρα και θαλαμηγούς (βλ. φωτογραφία).

Μία από τις πρώτες ήταν το περίφημο γιούτ "Kaiser", που ήλθε με την κα Henry J. Kaiser, σύζυγο του ιδιοκτήτη της δεύτερης σε μέγεθος εταιρείας αλουμινίου στις Ηνωμένες Πολιτείες, στην οποία η μητέρα μου Μαίρη έτυχε να εργάζεται στα ευρωπαϊκά τους γραφεία στο Knightsbridge του Λονδίνου (απίστευτο αλλά αληθινό!). Οι δύο Σπύροι εξυπηρέτησαν την κα Kaiser, φέρνοντας κρέμες προσώπου από την Ιταλία και φυλάσσοντας τα γουναρικά της σε ψυχρή αποθήκη (στον κρύο και υγρό πίσω χώρο των γραφείων). Έχουμε ακόμα μερικούς από τους ηλεκτρικούς ανεμιστήρες που χρησιμοποιήθηκαν, έμειναν από 45 χρόνια και ακόμα δουλεύουν!

Τόσες εκατοντάδες αστείων ιστοριών... Το ιταλικό ferry boat "La Rumba", το οποίο πρακτόρευαν, φτάνει κατάφορτο εκδρομένων σε διακοπές και ο Σπύρος βρίσκεται εκεί στο πλάι, κρύβοντας μια βαλίτσα. Μόλις αποβιβάζονται οι Ιταλοί και στέκονται στον προβλήτα διερωτώμενοι πού να πάνε να βρουν διαμονή, ενοικίαση

αυτοκινήτων κ.λπ., αρπάζει τη βαλίτσα του, ανακατεύεται μεταξύ τους και ξαφνικά κραυγάζει στα Ιταλικά: «Δείτε, εδώ απέναντι είναι ένα πρακτορείο, ακολουθήστε με!». Ακολουθούν όλοι και τους υποδέχεται ο Σπύρος Λύχνος, ενόσω ο Λέμης κρύβεται στην τουαλέτα!

Την εποχή εκείνη δεν υπήρχε οικονομική υποστήριξη από τράπεζες, ούτε υποθήκες, δάνεια ή πιστώσεις, οπότε ήταν μια πολύ δύσκολη αρχή, μαζεύοντας και φυλάγοντας κάθε δραχμή. Αγόρασε το πρώτο του Fiat στο Μπρίντιζι στα μέσα του '60, όταν έπρεπε να περάσεις στην Ιταλία και να οδηγήσεις ο ίδιος πίσω το αυτοκίνητο, όχι όπως σήμερα που στο φέρνουν στην πόρτα σου.

Στη συνέχεια ήταν ο μοναδικός ταξιδιωτικός πράκτορας που είχε τη δική του εταιρεία ενοικίασης αυτοκινήτων, την "International Rent a Car", με τους τεχνικούς και συνεργείο κάθετης υποστήριξης, της οποίας ο στόλος έφτασε να αριθμεί 198 αυτοκίνητα σε διάστημα 20ετίας. Η εταιρεία μεγάλωσε εξ αιτίας του γεγονότος ότι το γραφείο αντιπροσώπευε μεγάλους Βρετανούς τουριστικούς πράκτορες όπως και Ευρωπαίους, ενώ παράλληλα ήταν οι αποκλειστικοί πράκτορες πωλήσεων στην Κέρκυρα της British Airways, της American Express και της Europe Assistance. Ο συνεργάτης του Σπύρος και ο ίδιος διέθεταν δωρεάν εισιτήρια της BA με οποιονδήποτε προορισμό, μια φορά το χρόνο, αλλά το χρησιμοποιούσαν μόνο για να επισκεφθούν στο Λονδίνο στην έκθεση World Travel Market, σε μεγάλη έκπληξη της British Airways Αθηνών. Ως αιτιολογία υπέβαλαν την ανάγκη ίσης μεταχείρισης με το προσωπικό τους. Η αλήθεια ήταν ότι ποτέ δεν άρεσε στον Σπύρο να αφήνει την Κέρκυρα.

Η θυγατρική τους Greek Skies διέθετε πάνω από 30 πούλμαν και ένα μεγάλο χώρο γραφείου στο αεροδρόμιο. Άρχισε να μεταφέρει τους πελάτες του Club Med, όταν έπαψαν να πηγαίνουν από το λιμάνι στον Ύψο με καϊκία, ενώ οι αποσκευές τους από το αεροδρόμιο φορτωνόταν σωρηδόν στο παλιό ψηλό φορτηγό, προς τέρψιν των γύρω θεατών.

Δεν υπήρχε ανάγκη διαφήμισης και, με εξαίρεση του κεντρικού γραφείου "Greek Skies" στην Καποδιστρίου, στο οποίο μεταφέρθηκαν το 1970, η δουλεία γινόταν σε γραφεία διάσπαρτα σε καντούνια, δίπλα στα γραφεία της Ολυμπιακής. Κανένας δεν είχε την παραμικρή ιδέα του πόση δουλειά γινόταν συνεχώς στα μικρά αυτά γραφεία. Η οργάνωση γιγαντώθηκε με προσωπικό πάνω των 10 συνεργατών πολλοί από τους οποίους του έμειναν πιστοί ως το τέλος.

Στα χρόνια της Χούντας δεν επιτρέπετο η χρήση ξένων ονομασιών και όταν η αστυνομία ήλθε απαιτώντας την αφαίρεση της πινακίδας “Greek Skies” από την πρόσοψη του γραφείου, ο Λέμης απάντησε: «Μα δεν είναι ξενόγλωσση, δεν βλέπετε ότι λέει Έλληνας Σκιά με λατινικούς χαρακτήρες;» Μπέρδεψε τόσο τον ταλαίπωρο αστυφύλακα που φυσικά τη σκαπούλαρε.

Και στο τέλος.... περίπου πριν από 30 χρόνια, έδωσε σε ένα νεαρό Αυστραλό φοιτητή του οποίου είχε κλαπεί το σακίδιο χρήματα για την επιστροφή του. Ο φοιτητής υποσχέθηκε ότι θα επέστρεφε τα χρήματα από την Αυστραλία. Αυτό ποτέ δεν έγινε, αλλά και ο Σπύρος δεν περίμενε να γίνει. Ωστόσο, μόλις λίγα χρόνια πριν από το θάνατό του, ένας γενειοφόρος μπήκε στο γραφείο και ζήτησε πού μπορούσε να βρεί έναν ονομαζόμενο Σπύρο Λέμη. Ήταν ο νεαρός φοιτητής που, μετά τόσα χρόνια, ήλθε ειδικά στην Κέρκυρα να τον ευχαριστήσει και να πληρώσει το χρέος του.

Όλο αυτό το θαυμαστό μείγμα φιλοδοξίας, γρήγορης και έξυπνης σκέψης, διορατικής και σωστής διαχείρισης ανθρώπινων σχέσεων, γενναιοδωρίας ψυχής και βεβαίως σκληρής δουλειάς, ανάκατης με πολύ κέφι, συναθροίζεται στην προσωπικότητα ενός πετυχημένου ταξιδιωτικού πράκτορα που δεν του άρεσε να ταξιδεύει....
